

Motocykl Podkowa 98

AUTOR / WYTWÓRCA

CZAS I MIEJSCE

Czas powstania:
1939

Miejsce powstania:
Poniatów, Polska

DANE TECHNICZNE

Wymiary:
wys.: 880 mm, sze.: 670 mm, dł.: 1950 mm

Materiał:

Technika:

PRAWA

Właściciel obiektu: Muzeum Inżynierii i
Techniki. Wizerunki cyfrowe i metadane
obektu: domena publiczna. Opis
kontekstowy: licencja CC BY-NC-SA 3.0 PL
(Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne -
Na tych samych warunkach 3.0 Polska).

POZOSTAŁE INFORMACJE

MIM 837/II/70

SŁOWA KLUCZOWE

międzywojnie, motocykl, przemysł, ropa
naftowa, transport indywidualny, ulica

OPIS

Podkowa 98 to lekki motocykl należący do niezwykle popularnej przed II wojną światową klasy pojazdów z silnikiem o pojemności do 100cm³. Za jego produkcję odpowiadały Zakłady Przemysłowe Podkowa SA. Firma od 1921 roku była znanym i cenionym w kraju producentem haceli. Zapotrzebowanie na nie zaczęło jednak spadać w drugiej połowie lat 30. XX wieku, więc właściciel przedsiębiorstwa, Józef Folman, szukał innych źródeł dochodu. W 1937 roku, po dokładnej analizie rynku, rozpoczęto przygotowania do produkcji motocykli. Nawiązano kontakty z różnymi firmami, między innymi James, Villiers i Royal Enfield. Dystrybucją produktów miała zająć się warszawska firma Zorel. Pierwszy motocykl zaprezentowano w 1938 roku. Pod względem konstrukcyjnym była to, opracowana przez inż. Adama Skalskiego, zmodyfikowana i dostosowana do polskich warunków wersja licencyjnego motocykla Baker produkcji brytyjskiej, wyposażonego w silnik Villiers 98. Pojazd posiada typowe dla lat 30. rozwiązania konstrukcyjne: trapezowe zawieszenie i sztywny wahacz dla tylnego koła. Flagowy produkt zakładów Podkowa – haciele – został wykorzystany jako element dystansowy między konstrukcją ramy a zbiornikiem paliwa. Elegancka i solidna, klasyczna konstrukcja, połączona z doskonałym silnikiem Villiers, zapewniała dobre osiągi i wysoką niezawodność. Dzięki atrakcyjnej cenie 860 zł, licznym sukcesom rajdowym i dobrym recenzjom w prasie, zainteresowanie Podkową 98 na rynku było bardzo duże. Bardzo duża popularność pojazdów tej klasy na przedwojennych polskich drogach wynikała także z kształtu ówczesnych przepisów, które zwalniały kierujących nimi pełnoletnich obywateli z obowiązków posiadania prawa jazdy oraz wnoszenia corocznej opłaty na Krajowy Fundusz Drogowy. Do końca 1939 roku zakładano wyprodukowanie 1 000 egzemplarzy. W dalszych planach było też wprowadzenie wersji pojazdu z silnikiem 150 cm³ oraz licencyjnego motocykla Royal Enfield 250. Początkowe trudności z uruchomieniem seryjnej produkcji, a następnie wybuch wojny i zniszczenie zakładów, uniemożliwiły realizację tych planów. Z wyprodukowanych około stu trzydziestu egzemplarzy do dzisiaj zachowało się dwadzieścia jeden pojazdów. Opracował: Szymon Czyżyk